

Eviran ohje 15509/3

Hevosten lääkitysopas

Eviran ohje 15509/03
Käyttöönotto 3/2016

Eläinten terveys ja hyvinvointi –yksikkö

Hyväksyjä Terhi Laaksonen

Esittelijä Liisa Kaartinen

Hevosten lääkitysopas

Eviran ohje 15509/03

Sisällysluettelo

HEVOSTEN LÄÄKITYSOPPAASTA.....	4
1. JOKAISEN HEVOSELÄIMEN ON OLTAVA TIETOKANNASSA	5
2. HEVONEN – TUOTANTOELÄIN VAI EI?	5
3. Hevonen sairastuu.....	6
4. Lääkkeiden hankkiminen ja käyttö	6
Lääkevalinta eli kaskadisäännökset	7
Rokotteiden luovutus	8
Lääkkeitä ei saa tuoda eikä tilata ulkomailta.....	8
Raportoi haittavaikutusepäilyistä	9
5. Hevosten tunnistaminen ja tunnistusasiakirjat (hevospassi).....	9
Kadonnut tunnistusasiakirja.....	10
Lääkityskohdat.....	11
Eläinlääkärin on merkittävä EU:n hevoslääkeluettelon lääkkeiden antaminen tai määrääminen hevospassiin	11
Passissa teurastuskieltomerkintä	11
6. Hevosille sallitut lääkevalmisteet ja lääkeaineet	12
Hevoset, joilla ei ole tunnistusasiakirjaa mukanaan.....	12
Lääkeaineet hevosille, joiden teurastus on sallittua	12
Lääkeaineet hevosille, joiden passissa on teurastuskielto.....	12
Lääkeaineet, joiden käyttö kielletty tai joiden käyttöä on rajoitettu.....	13
7. Hevosen lääkityskirjanpito	14
8. Teurastuksen varoaika	14
Tiedonantovelvollisuus, kun myyt tai luovutat hevosen	15
9. Hevosen teurastaminen.....	15
Hevosen hyväksyminen teurastettavaksi.....	16
10. Dopingvaroaika	17
11. Hevosen hävittäminen	17
12. Lääkitsemisen valvonta.....	18
Liite 1: Hevosen hoidosta vastaavan henkilön muistilista	19
Liite 2: Eläinlääkärin muistilista	20
Oppaan kirjoittamisessa käytetty lainsäädäntö ja ohjeet	21

HEVOSTEN LÄÄKITYSOPPAASTA

Hevosten lääkitysopas on tarkoitettu sekä hevosten omistajille ja haltijoille että eläinlääkäreille. Lääkitysasioiden lisäksi oppaassa käsitellään lääkitsemisen vaikutuksia hevosen teurastamiseen elintarvikkeeksi ja kuolleen hevosen hävitystapoja.

Tämä ohjeen versio 15509/03 korvaa vuonna 2013 julkaistun ohjeen. Oppaassa hevosella tarkoitetaan kaikkia hevoseläimiä.

Oppaaseen on päivitetty 2014 lopussa muuttunut lääkitsemislainsäädäntö. Oppaassa on myös otettu huomioon 1.1.2016 voimaan tullut uusi EU:n hevospassiasetus.

Ohjeen sitovuus

Viranomaisen toiminnan tulee perustua lainsäädännössä määriteltyyn toimivaltaan ja viranomaistoiminnassa tulee noudattaa lakia. Viranomaisohjeet eivät ole oikeudelliselta luonteeltaan muita viranomaisia tai toimijoita sitovia. Viime kädessä lainsäädännön soveltamista koskevat kysymykset ratkaisee tuomioistuin.

Tässä ohjeessa on sekä suoria lainauksia lainsäädännöstä, että tulkintoja lainsäädännön soveltamisesta. Suorat lainsäädäntölainaukset ovat tekstilaatikoissa. Ohjeessa esitetyt tulkinnat ovat Eviran näkemyksiä siitä, miten lainsäädäntöä tulisi soveltaa.

1. JOKAISEN HEVOSELÄIMEN ON OLTAVA TIETOKANNASSA

EU:n hevospassiasetus edellyttää, että kaikkien hevoseläimien, jotka ovat Suomessa pysyvästi, on oltava kirjattuina tietokantaan. Tämä velvoite koskee myös kaikkia Suomeen yli 90 päiväksi toisesta EU:n jäsenvaltiosta tai EU:n ulkopuolelta saapuneita sekä Suomessa syntyneitä hevoseläimiä, joille on myönnetty hevospassi toisessa jäsenmaassa. Ilmoitus tulee tehdä 30 päivän sisällä siitä, kun eläin on tuotu maahan tai sille on myönnetty hevospassi toisessa jäsenvaltiossa. Velvoite ei koske siitosoriita, jotka on tuotu maahan pelkästään lisääntymiskauden ajaksi.

Kaikkien hevoseläinten tunnistusasiakirjojen tiedot on toimitettava tietokantaan viimeistään 31.12.2016. Tämä edellyttää tunnistusasiakirjan lähettämistä tietokannan pitäjälle. Jos hevoseläin on ilmoitettu tietokantaan jo aiemmin, ilmoitusta ei tarvitse tehdä uudelleen.

Rekisteröityjen hevoseläinten ilmoitukset tehdään kunkin rodun [kantakirjaa pitävälle yhteisölle](#)¹ tai sellaisen puuttuessa Suomen Hippokselle. Ei-rekisteröityjen hevoseläinten ilmoitukset tehdään Suomen Hippokselle. Asiasta on tarkemmin luvussa 5.

Vanhat tunnistusasiakirjat ja hevospassit ovat edelleen voimassa, vaikka 1.1.2016 jälkeen myönnettävien passien ulkonäkö yhtenäistetään EU-alueella.

2. HEVONEN – TUOTANTOELÄIN VAI EI?

Hevonen on elintarviketuotantoeläin, ellei hevospassiin ole merkitty tietoa siitä, että hevosta ei ole tarkoitettu teurastettavaksi (teurastuskielto). Vaikka hevosia pidetään pääasiassa urheilu- tai harrastekäytössä, Suomessa on viime vuosina teurastettu 1200–1800 hevosta/vuosi.

Hevosen lääkitysvaihtoehdot riippuvat siitä, onko passin merkitty teurastuskielto. Siksi on tärkeää, että hevosen passi on aina hoitavan eläinlääkärin käytettävissä. Kannattaa myös huomata, että lääkitystarran puuttuminen vanhanmallisesta rekisteritodistuksesta tai hevospassista estää teurastamoaa ottamasta hevosen vastaan teurastettavaksi.

Lisää lääkkeitä ja lääkityskirjanpidosta luvuissa 6 ja 7.

¹ www.evira.fi > eläimet > eläinsuojelu ja eläinten pito > eläinjalostustoiminta ja keinollinen lisääminen > kantakirjaa pitävät yhteisöt

3. HEVONEN SAIRASTUU

Hevosen sairastuessa, sille on hankittava asianmukaista hoitoa. Oireet voivat olla merkki myös [vastustettavasta eläintaudista](#)². Siksi on tärkeää, että eläinlääkäri tutkii eläimen nopeasti oireiden alettua.

Eläinlääkäri päättää eläimen lääkeshoidosta yhteisymmärryksessä eläimen omistajan tai haltijan kanssa. Hoidon on oltava eläinlääketieteellisesti tai eläinten hyvinvoinnin kannalta perusteltua. (MMM 17/2014, liite 2)

Hoidossa olevaa eläintä ei saa jättää hoidotta tai hylätä. Eläimen on saatava riittävästi sille sopivaa ravintoa, juotavaa ja muuta sen tarvitsemaa hoitoa. Eläimen sairastuessa sen on saatava asianmukaista hoitoa. Eläimen hyvinvointi ja olosuhteet on tarkistettava riittävän usein. (Eläinsuojelulaki 5 §)

Jos hevosen omistaja, haltija tai eläinlääkäri epäilee hevosen sairastavan [vastustettavaa eläintautia](#), hänen on viipymättä ilmoitettava asiasta kunnaneläinlääkärille tai läänineläinlääkärille. (Eläintautilaki 14 ja 15 §)

Hevoselle ei pidä antaa omin päin ihmisen lääkkeitä. Ihmiselle käytettävästä annostuksesta ei voi päätellä hevoselle sopivaa annostusta. Ihmislääkkeiden käyttö voi myös johtaa teurastuskieltoon.

Aina hoito ei tehoa. Tällöin sairaus aiheuttaa eläimelle vain kipua ja kärsimystä ja lopetus on ainoa jäljelle jäävä vaihtoehto. Hevonen pitää lopettaa asianmukaisilla menetelmillä.

4. LÄÄKKEIDEN HANKKIMINEN JA KÄYTTÖ

Eläimen omistaja tai haltija voi hankkia eläinten lääkintää varten lääkkeitä apteekista tai eläinlääkäriltä. Apteekista voi hankkia reseptilääkkeitä eläinlääkärin reseptillä tai tuotantoeläimille hyväksytyjä itsehoitolääkkeitä ilman reseptiä. Lähes kaikki tuotantoeläimille hyväksytyt lääkkeet ovat reseptilääkkeitä.

Lääkkeellä lievitetään, parannetaan tai ehkäistään sairauksia ja niiden oireita. Lääkkeitä ovat esimerkiksi mikrobilääkkeet, kipulääkkeet, rauhoitusaineet, hormonit ja rokotteet. Lääkevalmiste on lääketehaan valmistama, valmiissa pakkauksessa myytävä lääke. Lääkkeitä voidaan myös valmistaa apteekissa eläinlääkärin antaman reseptin mukaan.

Lääkkeitä ja muita eläinten käsittelyssä käytettäviä aineita on käytettävä niin, että ne edistävät eläimen terveyttä ja hyvinvointia. Lääke ja muu eläinten käsittelyssä käytettävä aine on annettava eläimelle siten, että siitä aiheutuu mahdollisimman vähän haittaa eläimelle. Tuotantoeläimelle lääke ja muu eläinten käsittelyssä käytettävä aine on lisäksi annettava siten, ettei eläimestä saatavien elintarvikkeiden turvallisuus tai laatu tarpeettomasti

² www.evira.fi > eläimet > eläinten terveys ja eläintaudit > eläintautien vastustaminen ja valvonta > eläintautien luokittelu

heikkene. Lääkkeen tai muun eläinten käsittelyssä käytettävän aineen antamisesta ei myöskään saa aiheutua merkittävää haittaa ihmiselle tai ympäristölle.

Eläinlääkinnässä käytettäviä laitteita ja tarvikkeita on käytettävä siten, etteivät ne aiheuta eläimelle tarpeetonta haittaa, kipua tai tuskaa, ja siten, ettei eläimestä saatavien elintarvikkeiden turvallisuus tai laatu tarpeettomasti heikkene.

(Laki eläinten lääkitsemisestä 387/2014, 7 §)

Toiselle hevoselle aiemmin määrättyjä lääkkeitä ei tule omin päin käyttää, vaan eläinlääkäri on aina arvioitava lääkityksen tarve ja sopivuus.

Luovuttaessaan lääkkeitä eläimen omistajalle tai haltijalle eläinlääkäri on varmistuttava siitä, että eläimen omistaja tai haltija pystyy käyttämään ja säilyttämään lääkkeitä oikein.

(MMM 17/2014, liite 3)

Eläinlääkäri on varmistettava, että omistaja tai haltija osaa antaa lääkkeet oikein, jos kuurin antaminen jää heidän tehtäväkseen. Lihaksensisäiset pistokset suositellaan annettaviksi hevoselle kaulan keskialueen lihaksiin, rintalihaksiin tai takajalan lihaksistoon.

Eläinlääkäri saa määrätä tai luovuttaa lääkkeitä

- vain hevosen omistajalle tai haltijalle ja vain silloin, kun hevonen eläinlääkäriin tutkimuksen perusteella tarvitsee hoitoa
- hevosen sairauden hoitoa varten vain, jos hän tuntee hyvin hevosen terveydentilan, kyseisen tallin hevoset tai näistä tehtyjen tutkimusten tulokset

Joidenkin lääkkeiden määrääminen tai luovutus eläinten omistajille tai haltijoille on kokonaan kielletty tai sitä on rajoitettu. Tällaisia lääkkeitä ovat mm. eräät hormonit, pistoksena annettava kortisoni, pääasiassa keskushermostoon vaikuttavat lääkkeet (PKV), alkoholi ja huumausaineet.

- Eläinlääkäri saa luovuttaa suun kautta annettavaksi tarkoitettuja rauhoitusaineita ja yksittäisen annoksen rauhoitusainetta, jota käytetään lihaksensisäisesti kivun lievitykseen hevoselle

Tulevien sairastapauksien varalle eläinlääkäri **ei saa luovuttaa eikä määrätä** varoajallisia reseptilääkkeitä, kuten mikrobilääkkeitä.

- Varalle saa kuitenkin luovuttaa loisten häätöön suun kautta tai ulkoisesti annettavia lääkkeitä.

Lääkevalinta eli kaskadisäännökset

Hevoselle on ensisijaisesti käytettävä kyseessä olevaa käyttötarkoitusta varten hyväksyttyä lääkevalmistetta. Eläinlääkäri voi valita hoitoon sopivimman lääkeaineen, lääkemuodon ja lääkevahvuuden. Jos hevoselle ei ole saatavissa kyseiseen käyttötarkoitukseen myyntiluvallista lääkevalmistetta, eläimen hoidosta vastaava eläinlääkäri saa omalla vastuullaan hoitaa hevosta kaskadisäännösten mukaisesti:

Jos eläimelle ei ole saatavissa tarvittavaan käyttöaiheeseen sellaista myyntiluvallista lääkevalmistetta, jonka lääkekuoto, lääkevahvuus ja lääkeaineet ovat tarkoitukseen sopivat, saa eläimen hoidosta vastaava eläinlääkäri omalla vastuullaan hoitaa eläintä:

- a) toiselle eläinlajille tai toiseen käyttöaiheeseen samalle eläinlajille käytettäväksi hyväksytyllä eläinlääkkeellä.
- b) jos kohdan a tarkoittamaa eläinlääkettä ei ole saatavissa, joko Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskuksen myöntämällä erityisluvalla käytettäväksi hyväksytyllä eläinlääkkeellä tai ihmisille hyväksytyllä lääkkeellä.
- c) jos kohdassa a ja b tarkoitettuja lääkevalmisteita ei ole saatavissa, eläinlääkäriin reseptin mukaan apteekissa valmistetulla *ex tempore* –lääkkeellä.

(MMM 17/2014, liite 2)

Hevosille sallituista lääkevalmisteista ja lääkeaineista löytyy lisätietoa luvusta 6.

Rokotteiden luovutus

Jos eläimen rokottamisesta vaaditaan eläinlääkärintodistus, ei kyseistä eläinrokotetta saa luovuttaa eläimen omistajalle tai haltijalle, vaan eläinlääkäriin on itse annettava rokote eläimelle tai rokote on annettava eläimelle eläinlääkäriin välittömässä valvonnassa.

Eläviä viruskantoja sisältäviä eläinrokotteita ei saa luovuttaa eläimen omistajalle tai haltijalle.

Rabiesrokotteita ei saa luovuttaa eläimen omistajalle tai haltijalle.

(MMM 17/2014, liite 3)

Eläinlääkäri saa luovuttaa rokotteita hevosen omistajalle tai haltijalle vain ensimmäistä rokotuskertaa seuraaviin yksittäisten eläinten uusintarokotuksiin. Eläinlääkäriin on tällöin varmistettava siitä, että eläimen omistaja tai haltija pystyy käyttämään ja säilyttämään rokotetta oikein eikä rokotteen valmisteyhteenvedossa ole rajoitettu rokotteen antoa vain eläinlääkäriin tehtäväksi.

Lääkkeitä ei saa tuoda eikä tilata ulkomailta

Yksityishenkilöt eivät saa lainkaan tuoda ulkomailta Suomeen lääkkeitä hevosille tai muille tuotantoeläimille. Samoin kielto koskee myös lääkkeiden tuontia hevosille, joiden tunnistusasiakirjassa on merkintä teurastuskiellosta. Kielto koskee sekä reseptilääkkeitä että reseptivapaita lääkkeitä. Kielto on voimassa myös silloin, kun hevonen on mukana matkalla.

Eläinten lääkintään lääkkeitä ei saa hankkia tai vastaanottaa postin kautta ulkomailta, joten myös internetistä tilaaminen on kielletty.

Lääkevääreännökset ovat osa järjestäytyneen rikollisuuden toimintaa. On tärkeää hankkia lääkkeitä vain lainsäädännön mukaisilta tahoilta.

Väärennöksistä voi puuttua vaikuttava aine tai pitoisuus on muuta kuin merkinnöissä on ilmoitettu. Siinä voi olla täysin muuta vaikuttavaa ainetta.

Myös eläinlääkärin oikeutta tuoda lääkkeitä mukanaan tullessaan muista EU-maista Suomeen tekemään praktiikkaa on rajoitettu lainsäädännössä.

Raportoi haittavaikutusepäilyistä

Hevosille käytetyistä lääkkeistä voi joskus aiheutua haittavaikutuksia, vaikka ne ovatkin varsin harvinaisia. Eläinlääkärin tai eläimen omistajan tulisi raportoida haittavaikutusepäilyistä Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimeaan, joka arvioi tapaukset ja pitää tapauksista rekisteriä.

Taulukko. Esimerkkejä haittavaikutuksista.

Eläimelle	<ul style="list-style-type: none"> • yliherkkysoireet esimerkiksi rokotteesta • kudosaärsytys lääkkeen pistokohtaan • mahaärsytys, ripuli, väsymys esimerkiksi mikrobilääkekuurista • bakteerien tai loisten vastustuskyvyn lisääntyminen lääkkeille • yhteisvaikutuksia muiden lääkkeiden kanssa
Ihmiselle	<ul style="list-style-type: none"> • yliherkkysoireet lääkettä antavalle ihmiselle • lääkejäämiä hevosen lihaan tai lihasta valmistettaviin elintarvikkeisiin
Muita vaikutuksia	<ul style="list-style-type: none"> • bakteerien vastustuskyvyn lisääntyminen mikrobilääkkeille, jolloin lääke ei enää tehoa

5. HEVOSTEN TUNNISTAMINEN JA TUNNISTUSASIAKIRJAT (HEVOSPASSI)

Kaikki EU:n alueella syntyneet tai sinne pysyvästi tuodut hevoseläimet on tunnistettava ja niillä on oltava tunnistusasiakirja (hevospassi).

Suomessa syntyneellä hevoseläimellä on oltava tunnistusasiakirja viimeistään 12 kuukauden kuluttua syntymästä. Tunnistusasiakirja on hankittava jo ennen sitä, jos eläin siirretään syntymätilalta. Vieroittamaton varsa saa kuitenkin kulkea emänsä mukana ilman tunnistusasiakirjaa. Tunnistusasiakirjaa koskeva hakemus on toimitettava myöntävälle toimielimelle viimeistään 2 kuukautta ennen edellä mainitun määrääjän umpeutumista. Kaikki EU:ssa 1.7.2009 jälkeen syntyneet varsat on pitänyt merkitä mikrosirulla tunnistamisen yhteydessä.

Tunnistusasiakirjoja voivat myöntää EU:n jäsenvaltioiden viranomaisten hyväksymät järjestöt. Rekisteröityjen hevoseläinten tunnistusasiakirjojen myöntävät toimielimet löytyvät [Evira.fi-sivulta](http://www.evira.fi)³. Muille kuin rekisteröidyille hevoseläimille tunnistusasiakirjan myöntää tällä hetkellä Suomen Hippos ry. Luettelo jäsenmaittain hyväksytyistä tunnistusasiakirjoja myöntävistä toimielimistä on nähtävillä EU:n komission internet-sivuilla⁴.

³ www.evira.fi > eläimet > eläinsuojelu ja eläinten pito > eläinjalostustoiminta ja keinollinen lisääminen > kantakirjaa pitävät yhteisöt

⁴ http://ec.europa.eu/food/animal/identification/equine/ms_information_en.htm

EU:n hevospassiasetus jakaa hevoseläimet kahteen ryhmään:

1. Rekisteröidyt hevoseläimet:

- a. polveutuminen on rotumääritelmien mukaisesti selvillä ja eläimet sillä perusteella ovat kyseisen rodun kantakirjaan kelpollisia ja joille rotukantakirjan pitäjäksi hyväksytty yhdistys tai organisaatio on myöntänyt tunnistusasiakirjan tai
- b. kansainvälinen kilpailu- ja urheiluhevosta hallinnoivan yhdistyksen tai organisaation edustaja on myöntänyt tunnistusasiakirjan (n.s. FEI-passi).

2. Muut kuin rekisteröidyt hevoseläimet:

Esimerkiksi ratsuhevoset ja ponit, joiden polveutumisesta ei ole tietoa tai polveutumista ei ole kirjattu rotukantakirjavaatimusten mukaisesti tai tunnistettu kansainvälisen kilpailu- ja urheiluhevosta hallinnoivan yhdistyksen tai organisaation edustajan toimesta.

Tunnistusasiakirja on aina oltava viivytyksettä saatavilla siinä pitopaikassa, missä hevoseläintä pidetään. Samoin tunnistusasiakirjan on oltava eläimen mukana kuljetuksen aikana.

Huomaa, että Suomen Hippoksen, Suomen Ratsastajainliiton tai rotujärjestöjen **kilpailukirjat** ja muut vastaavat asiakirjat **eivät** ole virallisia tunnistusasiakirjoja. Ainoana poikkeuksena tästä on ratsupuolella kansainvälisesti käytössä oleva ns. FEI-passi (Fédération Equestre Internationale), jota on katkeamattomasti uusittu ohjeiden mukaisesti neljän vuoden välein.

Kadonnut tunnistusasiakirja

Jos tunnistusasiakirja on kadonnut, alkuperäisen tunnistusasiakirjan myöntäjä myöntää tunnistusasiakirjan kaksoiskappaleen hevoselle. Tämä edellyttää sitä, että hevonen voidaan tunnistaa esimerkiksi mikrosirun tai polttomerkin avulla. Tunnistusasiakirjan myöntäjä merkitsee myöntämäänsä tunnistusasiakirjaan selkeästi, että se on kaksoiskappale.

Tunnistusasiakirjan kaksoiskappaleen myöntäjä merkitsee kaksoiskappaleeseen aina teurastuskieltomerkinnän. Lisäksi tunnistusasiakirjan myöntäjä merkitsee tiedon kaksoiskappaleen myöntämisestä sekä teurastuskiellosta ylläpitämäänsä tietokantaan.

Jos hevosta ei voida tunnistaa, myöntää Suomen Hippos ry sille korvaavan tunnistusasiakirjan, johon se merkitsee selkeästi, että kyse on korvaavasta tunnistusasiakirjasta ja täyttää aina korvaavaan tunnistusasiakirjaan teurastuskieltomerkinnän. Lisäksi Suomen Hippos ry merkitsee tiedon korvaavasta tunnistusasiakirjasta sekä teurastuskiellosta tietokantaansa.

Lääkityskohdat

Ennen kuin hevosta aletaan lääkittää, eläinlääkäriin tulee varmistaa, että hevosen siru ja passissa ilmoitettu sirutieto tai ennen 1.7.2009 tunnistettujen hevosten muut tunnistetiedot vastaavat toisiaan.

Hevosten lääkitsemistä ja tunnistamista koskeva lainsäädäntö mahdollistaa hevosen lääkitsemisen myös sellaisilla lääkeaineilla, joiden jäämien elintarviketurvallisuutta ei ole tutkittu tai joiden käyttö tuotantoeläimille on kielletty. Tämä edellyttää, että hevosen tunnistusasiakirjassa on lääkitysosio ja siihen on kirjattu teurastuskielto.

Eläinlääkäriin on merkittävä EU:n hevoslääkeluettelon lääkkeiden antaminen tai määrääminen hevospassiin

Eläinlääkäriin on merkittävä viimeinen hevoslääkeluettelon kuuluvan lääkkeen antopäivämäärä ja käytetyn lääkkeen tai lääkeaineen nimi hevosen tunnistusasiakirjaan lääkitykselle varattuun kohtaan. Hevoslääkeluettelon aineet löytyvät [komission asetuksesta](#)⁵.

Jos hevosen passissa on teurastuskieltomerkintä, ei hevoslääkeluettelon lääkkeitä tarvitse merkitä tunnistusasiakirjaan.

Passissa teurastuskieltomerkintä

Hevosta, jonka passissa on merkintä teurastuskiellosta, saa lääkittää muun muassa lääkeaineilla, joiden käyttö tuotantoeläimille on kielletty lääkkeen aiheuttamien ihmisen terveydelle haitallisten jäämien vuoksi (esimerkiksi metronidatsoli, kloramfenikoli).

- Ilmoitus on peruuttamaton
- Tieto säilyy hevosen koko elämän ajan

Eläinlääkäriin velvollisuus on varmistaa ennen tuotantoeläimiltä kielletyn lääkityksen aloittamista, että teurastuskieltoa koskeva kohta passissa on täytetty.

Jos merkintää ei ole, eläinlääkäriin ja hevosen omistajan tai haltijan täytyy lisätä se tunnistusasiakirjaan ennen lääkityksen aloittamista. Lisäksi eläinlääkäri mitätöi kohdan, johon merkitään hevoslääkeluettelon lääkitykset.

Omistaja voi oman harkintansa mukaan tehdä teurastuskieltomerkinnän hevosen tunnistusasiakirjan riippumatta hevoselle annetuista lääkityksistä.

Eläimen pitäjän tulee ilmoittaa myöntävälle toimielimelle elinikäisestä teurastuskiellosta 14 päivän sisällä kiellon kirjaamisesta passiin lähettämällä passi myöntävälle toimielimelle tietojen päivitystä varten.

⁵ komission asetus (EU) N:o [122/2013](#)

Tuotantoeläimille hyväksytyjen lääkkeiden käyttöä ei merkitä tunnistusasiakirjaan, mutta myös omistajan tai haltijan on pidettävä niiden käytöstä lääkekirjanpitoa. Lääkekirjanpidon vaatimukset selitetään luvussa 7.

6. HEVOSILLE SALLITUT LÄÄKEVALMISTEET JA LÄÄKEAINEET

Hevoset, joilla ei ole tunnistusasiakirjaa mukanaan

Tunnistusasiakirjan on oltava aina hevosen mukana eläintä kuljetettaessa ja pitopaikassa muutoinkin lähietäisyydellä ja helposti saatavilla. Jos hevosen tunnistusasiakirjaa ei jostain syystä ole saatavilla hevosta lääkittäessä, hevosen lääkinnässä ei saa käyttää muita kuin tuotantoeläimille hyväksytyjä lääkkeitä.

Hätätilanteessa on kuitenkin ensisijaisesti huolehdittava hevosen hengen pelastamisesta ja hevosen eläinsuojelullisesti asianmukaisesta hoidosta. Tällöinkin tulisi selvittää, haluaako omistaja säilyttää hevosen teurastusmahdollisuuden. Hätätapausten hoidon jälkeen hoitavan eläinlääkärin on huolehdittava, että tunnistusasiakirjaan tehdään asianmukaiset merkinnät lääkityksestä.

Lääkkeaineet hevosille, joiden teurastus on sallittua

Hevoselle, jonka teurastamista ei ole kielletty, saa käyttää tuotantoeläimille hyväksytyjä lääkkeitä. Tuotantoeläimille hyväksytyt lääkkevalmisteet on lueteltu [Eviran verkkosivuilla](#)⁶.

Kun hevospassi on eläinlääkärin käytettävissä hoitotilanteessa eikä siinä ei ole teuraskieltoa, hevoselle voidaan käyttää tuotantoeläimille hyväksytyjen lääkkeiden lisäksi EU:n hevoslääkeluettelon lääkkeitä. Luettelo löytyy esimerkiksi [Eviran verkkosivuilta](#)⁷. Kun eläinlääkäri käyttää hevoslääkeluettelon lääkkeitä hevoselle, hän merkitsee tunnistusasiakirjaan käyttämänsä tai määräämänsä lääkkeet, lääkityspäivämäärät, varoajan päättymisajankohdan sekä omat tietonsa.

Lääkkeaineet hevosille, joiden passissa on teurastuskielto

Tuotantoeläimille hyväksytyjen ja hevoslääkelistalla olevien lääkkeaineiden lisäksi teurastuskieltohevosille voidaan käyttää eräitä tuotantoeläimiltä kiellettyjä lääkkeitä (Valtioneuvoston asetus eräiden lääkkeaineiden käytön kieltämisestä tai rajoittamisesta eläimille [1054/2014](#), 4-6 §), joista tavallisin on metronidatsoli tai silmälääkkeenä käytettävä kloramfenikoli. Näiden lisäksi saadaan käyttää myös esimerkiksi seuraeläimille tai ihmisille hyväksytyjä lääkkeitä.

⁶ www.evira.fi > eläimet > /eläinten terveys ja eläintaudit > lääkitseminen > lääkeluettelot

⁷ www.evira.fi > eläimet > /eläinten terveys ja eläintaudit > lääkitseminen > lääkeluettelot (oikea palsta: [Kommisioasetus \(EU\) N:o 122/2013](#))

Lääkeaineet, joiden käyttö kielletty tai joiden käyttöä on rajoitettu

Eläimen tuotantokyvyn keinotekoinen kohottaminen lääkkeillä taikka muilla vastaavilla aineilla tai valmisteilla on kielletty, ellei voida osoittaa, ettei niistä aiheudu haittaa eläimen terveydelle tai hyvinvoinnille. (Eläinsuojelulaki 10 §)

Lääkkeitä ei saa käyttää eläimen suorituskyvyn keinotekoiseen kohottamiseen, alentamiseen tai ylläpitämiseen. (MMM 17/2014, liite 2)

Hevosille ei saa käyttää kasvua tai suorituskykyä edistäviä hormoneja tai muita lääkeaineita. Eräitä hormonaalisesti vaikuttavia aineita eli estrogeenisesti tai gestageenisesti vaikuttavia aineita sisältäviä lääkkeitä eläinlääkäri saa kuitenkin käyttää yksittäisten hevosten lisääntymishäiriöiden hoitoon, tiineyden keskeyttämiseen sekä lisääntymiseen liittyvään käsittelyyn.

Pistoksena annettavia beeta-agonisteja sisältäviä eläinlääkevalmisteita saa eläinlääkäri antaa hevosille synnytysavun yhteydessä. Suun kautta annettavia beeta-agonisteja sisältäviä eläinlääkevalmisteita saa käyttää hevosille hengitystiesairauksien, sädeluontuman ja kaviokuumeen hoitoon sekä luomisen ehkäisyyn. Pistoksena annettavia beeta-agonisteja eläinlääkäri ei saa luovuttaa hevosen omistajalle tai haltijalle, suun kautta annettavia eläinlääkäri saa sekä luovuttaa että määrätä.

Seuraavien mikrobilääkeaineiden käyttö on kielletty kaikille eläinlajeille

- 1) avoparsiini, vankomysiini ja teikoplaniini
- 2) virginiamysiini
- 3) kolmannen ja neljännen polven kefalosporiinit
- 4) rifampisiini ja rifabutiini
- 5) moksifloksasiini, ofloksasiini, levofloksasiini ja gatifloksasiini lukuun ottamatta hevosten silmätulehdusten paikallishoitoa
- 6) tigesykliini
- 7) mupirosiini
- 8) telitromysiini
- 9) daptomysiini
- 10) linetsolidi
- 11) kinupristiini-dalfopristiini
- 12) karbapeneemit
- 13) monobaktaamit
- 14) temosilliini
- 15) lipgykopeptidit (televansiini) ja neoglykosidit

(VNa 1054/2014, 11 §)

Edellä lueteltuja lääkeaineita sisältäviä lääkevalmisteita saa kuitenkin käyttää eläimille silloin, kun kyseisellä lääkevalmisteella on eläinlääkkeenä Suomessa voimassa oleva myyntilupa tai muu kulutukseen luovuttamista koskeva lupa, kuitenkin ainoastaan luvassa mainituille eläinlajeille ja käyttötarkoituksiin. Lisäksi rifampisiinia saa käyttää yhdessä erytromysiinin, atsitromysiinin tai klaritromysiinin kanssa pikkuvarsojen *Rhodococcus equi* -infektioiden hoidossa.

7. HEVOSEN LÄÄKITYSKIRJANPITO

Omistajan tai haltijan on pidettävä kirjaa hevosen lääkityksistä.

Eläinlääkärin on aina annettava eläimen omistajalle tai haltijalle kirjallinen selvitys käyttämistään ja luovuttamistaan varoajallisista lääkkeistä sekä niiden teurasvaroajoista.

Apteekkiin määrättyjä reseptilääkkeitä tai sieltä hankittuja reseptivapaita eläinlääkkeitä koskevat tiedot löytyvät eläinlääkärin tekemästä lääkemääräyksestä tai lääkepakkauksista.

Kirjanpidosta on ilmentävä

- lääkityn hevosen tunnistustiedot
- lääkkeen antopäivämäärä(t)
- lääkityksen aloittaja (eläinlääkäri, eläimen omistaja tai haltija tai näiden valtuuttama henkilö)
- lääkkeen käyttöaihe
- lääkkeen nimi
- lääkkeen määrä
- lääkkeen varoaika ~~(tai tieto siitä, että hevosella on passissa teurastuskielto)*~~
- lääkkeen myyjän nimi (eläinlääkäri tai apteekki)

Lääkityskirjanpitoa voi pitää esimerkiksi tallipäiväkirjassa. Myös hevokohtaiseen muistikirjaan tehdyt merkinnät ovat riittävät. Samoin eläinlääkäriltä saatujen lääkitystä koskevien selvitysten ja reseptien tallettaminen kansioon riittää kirjanpidoksi, kunhan niihin lisätään puuttuvat tiedot. Kirjanpitoa on säilytettävä vähintään **viisi (5)** vuotta, vaikka eläin teurastettaisiin ennen sitä.

~~Lääkekirjanpitoa pidetään myös niiden hevosten lääkityksestä, joita ei ole tarkoitettu teurastettavaksi elintarvikkeena käytettäväksi. Tällöin kirjanpitoa on säilytettävä kolme vuotta.*~~

* virhe korjattu 11.4.2016

8. TEURASTUKSEN VAROAIKA

Varoajalla tarkoitetaan aikaa, jonka kuluessa lääkittyä eläintä ei saa lähettää teurastettavaksi. Varoajan kuluessa lääkeaine poistuu eläimen elimistöstä. Varoaika on lääkevalmiste- ja eläinlajikohtainen tai se on määritelty lainsäädännössä. Lääkevalmisteen varoaika kohde-eläimille on määritelty valmisteen myyntiluvassa ja merkitty lääkepakkaukseen. Eläinlääkäri voi määrätä tätä pidemmän varoajan esimerkiksi silloin, kun eläin on saanut ohjeannostusta suurempia lääkemannoksia. Tällöin on aina noudatettava eläinlääkärin antamaa varoaikaa.

Jos hevoselle käytetään jollekin muulle tuotantoeläinlajille tarkoitettua lääkevalmistetta, on lääkityksellä ns. kaskadivaroaika. Hevosen teurastukselle

se on vähintään 28 vuorokautta. Jos lääkevalmisteen varsinainen varoaika muulle eläinlajille on pidempi kuin 28 vuorokautta, eläinlääkärin on pidennettävä hevosen varoaikaa ja sen on oltava vähintään yhtä pitkä kuin varsinainen varoaika.

Hevoslääkeluettelon mukaisen lääkkeiden käytön teurasvaroaika on 6 kk. Eläinlääkäri on merkittävä lääkitys hevosen tunnistusasiakirjaan, ellei hevosella ole teurastuskiellosta merkintää passissaan.

Ulkoisesti käytettyjen *ex tempore* -valmisteiden varoaika on 0 vuorokautta, jolleivät ne sisällä DMSO:ta (dimetyylisulfoksidia), jonka varoaika on 28 vuorokautta.

Hevosen hoitoon tarkoitetuista *ex tempore* -valmisteista, joissa olevaa lääkeainetta ei ole hyväksytty käytettäväksi tuotantoeläimille, aiheutuu teurastuskielto ja hevoslääkelistan lääkeaineista kuuden kuukauden varoaika aiemmin kuvattujen säädösten mukaisesti.

Tiedonantovelvollisuus, kun myyt tai luovutat hevosen

Hevosen omistajan tai haltijan on ilmoitettava hevosen saamasta lääkityksestä eläimen ostajalle tai uudelle haltijalle, jos hevonen myydään tai muutoin luovutetaan varoajan kuluessa.

9. HEVOSEN TEURASTAMINEN

Hevosten teurastamista koskee ns. ketjuinformaatiovaatimus, jolla tarkoitetaan mm. sitä, että hevosen omistajan tai haltijan tulee hevosta teurastamolle lähettäessään toimittaa teurastamolle muiden ketjuinformaatiotietojen ohella tiedot hevosen saamista varojallisista lääkkeistä. Tietojen tulee olla teurastamolla viimeistään 24 tuntia ennen teurastettavan eläimen saapumista teurastamoon. Kuitenkin teurastamon tarkastuseläinlääkärin luvalla hevosen ketjuinformaatiotiedot voidaan toimittaa teurastamoon vasta hevosen mukana.

Osana ketjuinformaatiota teurastamolle toimitetaan hevosen lääkityksestä seuraavat tiedot:

- viimeisen kuuden kuukauden aikana käytetyt varojalliset lääkkeet, niiden antamispäivämäärät sekä varoajat
- mahdollisesti viimeisen kolmen kuukauden aikana annetut varojalliset rehut – niiden nimet, valmistajat, käytön lopettamisajankohdat sekä varoajat.

Lääkitystä koskevien tietojen ohella ketjuinformaation osana teurastamolle toimitetaan myös muita hevosta ja sen pitopaikkaa koskevia tietoja. Tarkemmat ohjeet löytyvät Eviran internetsivuilta ([ohje 16005/4](#) Teurastettavia eläimiä koskevasta ketjuinformaatiosta). Teurastamolta saa lomakkeen, jota käytetään ketjuinformaation toimittamiseen teurastamolle. Jos sellaista ei ole,

myös Hippoksen internetsivuilta löytyy lomake, jota voidaan käyttää ketjuinformaation toimittamiseen⁸.

Evira suosittelee, että alle kuuden kuukauden sisällä kolmannelta maasta EU:n alueelle tuotua hevosta ei toimitettaisi teuraaksi.

Hevosen hyväksyminen teurastettavaksi

Teurastamolle otetaan vastaan vain hevosia, joilla on **alkuperäinen hevosen tunnistusasiakirja mukanaan**. Kopio ei ole riittävä.

Tunnistusasiakirjassa ilmoitettavat tiedot eivät korvaa ketjuinformaation osana toimitettavia tietoja, vaan sekä tunnistusasiakirja että ketjuinformaatiota koskevat tiedot tulee toimittaa teurastamolle.

Tunnistusasiakirjassa on aina oltava lääkitysosio. Jos osiota ei ole tunnistusasiakirjassa, teurastamo ei voi ottaa hevosta teurastettavaksi. Lääkitystarran puuttuminen vanhanmallisesta rekisteritodistuksesta tai hevospassista estää teurastamoa ottamasta hevosen vastaan teurastettavaksi.

Teurastamon tulee tarkastaa, että hevosella on tunnistusasiakirja. Lisäksi teurastamo tarkastaa asiakirjan antamispäivämäärän sekä sen, että hevosen ja tunnistusasiakirja vastaavat toisiaan. 1.7.2009 jälkeen syntyneillä hevosilla tulee olla mikrosiru, jonka numero ilmenee tunnistusasiakirjasta. Lisäksi teurastamo tarkastaa tunnistusasiakirjan lääkityskohdat sekä sen, ettei eläimen teurastamista elintarvikkeeksi ole kielletty.

Tarkastuseläinlääkärin on hylättävä hevonen joko elävänä tarkastuksessa tai teurastuksen jälkeen, jos

- sillä ei ole tunnistusasiakirjaa tai tunnistusasiakirjassa on puutteita;
- tunnistusasiakirjaan merkityt tunnistetiedot eivät vastaa hevosta;
- tunnistusasiakirja on lukukelvoton;
- mikrosiru puuttuu sellaisilta hevosilta, jotka ovat syntyneet 1.7.2009 jälkeen tai joilla tunnistusasiakirjan mukaan sellainen on ;
- tunnistusasiakirjassa on merkintä, että hevosen teurastaminen elintarvikkeena käytettäväksi on kielletty eli tunnistusasiakirjassa on teurastuskieltomerkintä;
- hevoslääkelistan lääkkeiden kuuden kuukauden varoaika ei ole kulunut umpeen;
- estrogeenisesti tai gestageenisesti vaikuttavia aineita ja beeta-agonisteja sisältävien lääkevalmisteiden varoajan aikana hevonen hylätään aina.
- Muiden lääkkeiden varoajan aikana hevonen voidaan teurastaa ainoastaan eläinsuojelullisista syistä, jos Eviran hyväksymä vierasainetutkimuksia tekevä laboratorio pystyy käytettävissä olevin mene-

⁸ http://www.hippos.fi/files/1328/Alkuperätilalta_teurastamoon.pdf

telmin osoittamaan, ettei lihassa ole lääkettä yli sallittujen enimmäismäärien. Eläinsuojelullisista syistä teurastettua eläintä ei hylätä lääkkeen varoajan aikana myöskään silloin, kun eläintä on lääkitty lääkkeineilla, joille ei ole komission asetuksen (EU) N:o 37/2010 liitteen taulukon 1 mukaan tarvinnut antaa jäämien enimmäispitoisuutta. Ketjuinformaation tiedoissa tulee olla maininta eläinsuojelullisista syistä.

Tarkastuseläinlääkäri mitätöi tunnistusasiakirjan teurastuksen jälkeen ja huolehtii, että suomalaiset tunnistusasiakirjan myöntäjät saavat riittävät tiedot hevosen poistamiseksi rekisteristään. Myöntävä taho voi halutessaan luovuttaa asianmukaisesti mitätöidyn tunnistusasiakirjan omistajalle muistona eläimestä. Ulkomailla myönnettyt tunnistusasiakirjat tarkastuseläinlääkäri toimittaa Eviraan, joka toimittaa tiedot eläimen teurastuksesta tunnistusasiakirjan myöntäneelle elimelle.

Lisää tietoa hevosen teurastettavaksi hyväksymisestä saa Eviran ohjeesta [16014/1](#) Teurastettavan hevoseläimen tunnistusasiakirjan tarkastaminen.

10. DOPINGVAROAIKA

Hevoskilpailuja järjestävät yhdistykset (esimerkiksi Suomen Hippos ry ja Suomen Ratsastajainliitto ry) ovat määränneet lisäksi monelle lääkkeelle dopingvaroajan, jonka kuluessa hevonen ei saa osallistua kilpailuihin. Eläinkilpailujen antidopingtoimikunta ja hevosalan järjestöt valvovat kilpailusääntöjen mukaista dopingvaroajan noudattamista. Dopingvaroajan pituus voi erota teurasvaroajan pituudesta. Lisäksi eri järjestöjen dopingsäännöissä voi olla eroja. Kansainväliset hevosurheilun keskusjärjestöt valvovat dopingsääntöjen noudattamista kansainvälisiin kilpailuihin osallistuvilla hevosilla.

11. HEVOSEN HÄVITTÄMINEN

Hevonen, jota ei teurasteta elintarvikkeena käytettäväksi, on kuoleman jälkeen hävitettävä muulla tavoin. Hevonen voidaan tietyin edellytyksin hävittää koko maassa hautaamalla maahan tai kaatopaikalle. Hevosen ruho voidaan myös hävittää polttamalla hyväksytyssä polttolaitoksessa tai toimittaa käsiteltäväksi sivutuoteasetuksen mukaiseen luokan 2 tai luokan 1 käsittelylaitokseen. Lisää tietoa hevosen hävittämisestä löytyy [Evira.fi-sivulta](#)⁹.

Hevosen omistaja tai haltija toimittaa hevosen tunnistusasiakirjan sen myöntäjälle 30 päivän kuluessa hevosen kuolemasta. Suomalaisten tahojen myöntämät tunnistusasiakirjat toimitetaan myöntäneelle taholle. Jos hevosen tunnistusasiakirjan on myöntänyt muussa EU:n jäsenvaltiossa hyväksytty

⁹ [Evira > Eläimet > Eläinsuojelu ja eläinten pito > Kuolleet eläimet > Tuotantoeläimet > Hevoset](#)

toimielin, hevosen omistaja tai haltija toimittaa tunnistusasiakirjan Eviraan, joka toimittaa ne edelleen tunnistusasiakirjan myöntäneelle taholle.

12. LÄÄKITSEMISEN VALVONTA

Eläinten lääkitsemistä koskevan lainsäädännön noudattamista valvovat Evira ja aluehallintovirastot. Valvontaviranomaisella on tiedonsaantioikeus, tarkastusoikeus sekä oikeus näytteiden ottamiseen. Eläimen omistajan, haltijan ja eläinlääkärin on annettava valvontaviranomaiselle valvontaa ja tarkastusta varten tarpeellinen apu. Jos todetaan, että hevosta on lääkitty laittomalla tavalla, hevosen omistaja tai haltija vastaa tapauksen selvittämisestä aiheutuvista kustannuksista. Valvontaviranomainen voi ottaa haltuun eläimen omistajan tai haltijan hallussa olevan rehun, lääkkeen tai muun eläinten käsittelyssä käytettävän aineen, jos on syytä epäillä sen sisältävän kiellettyjä lääkeaineita tai lääkeaineita, joiden käyttöä on rajoitettu.

Jos hevoselle, jonka tunnistusasiakirjassa ei ole merkintää teurastuskiellosta, on annettu kiellettyä lääkeainetta tai lääkeainetta, jonka käyttöä on rajoitettu, aluehallintovirasto voi kieltää tällaisen hevosen myynnin sekä sen teurastamisen elintarvikkeena käytettäväksi. Aluehallintovirasto voi myös määrätä hevosen lopetettavaksi sekä sen ruhon hävitettäväksi.

Liite 1: Hevosen hoidosta vastaavan henkilön muistilista

- **Pidä huolta** siitä, että hevosellasi on passi. Kaikilla EU:n alueella olevilla hevoseläimillä on oltava tunnistusasiakirja eli ns. hevospassi. Vanhanmalliset passit ja muut viralliset tunnistusasiakirjat ovat edelleen voimassa eikä niitä tarvitse uusia. Jokaisesta tunnistusasiakirjasta tulee kuitenkin aina löytyä kohta, johon hevosen lääkitykset ja mahdollinen teurastuskielto voidaan merkitä.
 - **Hevospassin on oltava aina saatavilla** siinä pitopaikassa, missä hevoseläintä pidetään. Tunnistusasiakirjan on oltava hevoseläimen mukana myös kuljetuksen aikana.
 - **Varmista**, että hevosesi on hevostietokannassa, ellei sitä ole koskaan rekisteröity. Jokaisen hevosen tunnistusasiakirjat tulee toimittaa tietokantaan viimeistään 31.12.2016.
 - **Pidä** hevosen tunnistusasiakirja hevosen **mukana**, kun eläinlääkäri hoitaa hevostasi
 - **Pyydä eläinlääkäriä** varmistamaan, että hevosesi siru toimii, ellei sinulla itselläsi ole sirulukijaa. Omistaja tai haltija vastaa siitä, että siru on luettavissa.
 - Ellet ole hevosen omistaja, **varmista** hevosen omistajan kanta hevosen lääkitykseen muilla kuin tuotantoeläimille hyväksytyillä lääkkeillä
 - **Ota huomioon**, että hevosen tunnistusasiakirjaan merkitty ilmoitus, joka kieltää hevosen teurastaminen elintarvikkeena käytettäväksi, on lopullinen. Kun teurastuskieltomerkitä tehdään, omistajan tai haltijan on toimitettava **tieto teurastuskiellosta tunnistusasiakirjan myöntäjälle 14 päivän sisällä**.
 - **Pidä kirjaa** hevosen lääkityksistä. Kirjanpidosta on ilmentävä: hevosen tunnistustiedot, lääkkeen antopäivämäärä(t), lääkityksen aloittaja (eläinlääkäri, eläimen omistaja tai haltija tai näiden valtuuttama henkilö), lääkkeen käyttöaihe, lääkkeen nimi, lääkkeen määrä, lääkkeen varoaika (tai tieto siitä, että hevosella on passissa teurastuskielto) ja lääkkeen myyjän nimi (eläinlääkäri tai apteekki). Kirjanpitoa on säilytettävä elintarviketuotantoon kelpaavasta hevosesta 5 vuotta ~~ja muista 3 vuotta~~.*
- * virhe korjattu 11.4.2016
- **Ota** hevosen alkuperäinen tunnistusasiakirja **mukaan** vietäessä hevonen teurastamolle.
Huomaa, että lääkitystarran puuttuminen vanhanmallisesta rekisteritodistuksesta tai hevospassista estää teurastamoa ottamasta hevosen vastaan teurastettavaksi.

Liite 2: Eläinlääkärin muistilista

- **Muistuta**, että hevosen tunnistusasiakirja tulee olla mukana, kun hevosta hoidetaan
- **Tarkasta sirulukijalla**, että hevonen ja tunnistusasiakirja vastaavat toisiaan
- **Tarkasta**, onko hevosen tunnistusasiakirjassa merkintä teurastuskiellosta.
- Silloin, kun **teurastuskieltomerkintää ei ole passissa ja on tarve käyttää muita kuin tuotantoeläimille hyväksytyjä lääkkeitä tai hevosluettelon lääkkeitä**, hevosen omistajan tai haltijan on hyväksyttävä tällainen lääkitys ja tehtävä teurastuskieltomerkintä hevosen tunnistusasiakirjaan yhdessä eläinlääkärin kanssa, siten että sekä omistaja tai haltija ja eläinlääkäri allekirjoittavat merkinnän. **Muistuta**, että omistajan tai haltijan on toimitettava tieto teurastuskiellosta tunnistusasiakirjan myöntäjälle 14 päivän sisällä.
- **Merkitse** hevosen tunnistusasiakirjaan tiedot lääkityksistä, jos käytät tai määrääät hevoselle hevoslääkelistan aineita
- **Anna tiedot käytetyistä ja jatkohoitoon luovutetuista lääkkeistä** omistajalle tai haltijalle
- **Varmista**, että omistaja tai haltija osaa antaa lääkkeet oikein ja ohjeitasi noudattaen
- **Muistuta** omistajan tai haltijan velvollisuudesta pitää lääkityskirjanpitoa

Oppaan kirjoittamisessa käytetty lainsäädäntö ja ohjeet

Lainsäädäntö

Eläintautilaki [2013/441](#)

Eläinsuojelulaki [247/1996](#)

Komission asetus (EU) N:o [122/2013](#) hevoseläinten hoidossa keskeisten aineiden luettelon laatimisesta eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY mukaisesti annetun asetuksen 1950/2006 muuttamisesta (hevoslääkelista)

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) [2015/262](#), neuvoston direktiivien 90/426/ETY ja 2009/156/EY mukaisten sääntöjen vahvistamisesta hevoseläinten tunnistusmenetelmien osalta (hevospassista annettu asetus).

Laki eläinjalostustoiminnasta ([319/2014](#))

Laki eläinten lääkitsemisestä ([387/2014](#))

Maa- ja metsätalousministeriön asetus alkutuotannolle elintarviketurvallisuuden varmistamiseksi asetettavista vaatimuksista (1368/2011)

Maa- ja metsätalousministeriön asetus lääkkeiden ja lääkerehujen määräämisestä eläinlääkinnässä (7/EEO/2008)

Maa- ja metsätalousministeriön asetus lääkkeiden käytöstä ja luovutuksesta eläinlääkinnässä ([17/2014](#))

Maa- ja metsätalousministeriön asetus tuotantoeläinten lääkityksestä pidettävästä kirjanpidosta ([21/2014](#))

Maa- ja metsätalousministeriön asetus hevoseläinten tunnistamisesta ja merkitsemisestä (880/2009)

Valtioneuvoston asetus [1054/2014](#) eräiden lääkeaineiden käytön kieltämisestä tai rajoittamisesta eläimille, Valtioneuvoston asetus [22/2015](#) 11 § 2 momentin muuttamisesta

Valtioneuvoston asetus lääkevalmisteiden henkilökohtaisesta tuonnista Suomeen ([1088/2002](#))

Ohjeet ja luettelot

Eviran ohje [16005/4](#): Teurastettavia eläimiä koskeva ketjuinformaatio

Eviran ohje [16014/1](#): Teurastettavan hevoseläimen tunnistusasiakirjan tarkastaminen

Fimean ohje [1/2014](#): Eläimelle annetun lääkevalmisteen haittavaikutuksesta ilmoittaminen

Luettelot eläimille hyväksytyistä vaikuttavista aineista ja valmisteista:

http://www.evira.fi/portal/fi/elaimet/elainten_terveys_ja_elaintaudit/laakitseminen/laak_eluettelot/

Maa- ja metsätalousministeriön asettaman työryhmän selvitys eri vaihtoehdoista hevosten teurastamisen järjestämiseksi:

http://www.mmm.fi/attachments/mmm/julkaisut/tyoryhmamuistiot/2007/5rZlhum1r/trm_2007_17_hevosten_teurastaminen.pdf

Tämän oppaan voi ladata veloituksetta Eviran Internet-sivuilta: www.evira.fi >
Julkaisut

